

Risaleler, neden tefsir ilmi ile iştigel eden ilahiyatçıların kısmı ekserisi tarafından araştırma konusu olmuyor?

Risale-i Nur'un müellifi olan Said Nursi Hazretlerini, rejimin kurucuları bir türlü kabul edip içlerine sindirememişlerdi. Bu yüzden Üstadı o mahkeme senin bu mahkeme benim gezdiren sürgün hayatı yaşatmışlardı. Ellerinden geldiği kadar Üstadı yok etmeye çalışmışlar, ama tam manası ile muvaffak olamamışlardı. Yani işin özeti resmi ideoloji, Üstadı düşman ve unutturulması gereken bir alim olarak kabul etmişti. Resmi ideolojinin temelinde ve arkasında da zındık mason komiteleri vardı. Bu yüzden devletin bütün kurumları Üstat hakkında körleri ve sağrıları oynamışlardı.

İlahiyat fakülteleri ise resmi ideolojinin tesiri ve denetiminde olduğu için, bir talebenin Üstat hakkında tez ve araştırma yapması sınıftan geçememe sebebidir. Bu yüzden ilahiyat talebeleri okulu bitirebilmek için Risale-i Nur'a ve Üsta'da karşı mesafeli durmak zorunda kalıyorlar. Yoksa karşı olduklarından veya beğenmediklerinden mesafeli durmuyorlar.

Ama demokrasi ve fikir hürriyeti inkişaf ettikçe Üstad'ın eserleri hem Türkiye hem de bütün dünyada yankılanacaktır ve yankılanmaya da başlamıştır. Şimdi Risale-i Nur'un bazı parçaları otuz beş dile tercüme edildi ve dünyanın en saygın üniversitelerinden olan El-Ezher de müfredata girmiştir. Resmi ideoloji Üstat ile barıştığı zaman ne denli güçlü ve yaygın bir tefsir olduğu bariz olarak görünecektir inşallah.